

OVERBRINGES

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att.: Henrik Ludolph

PLESNER
ADVOKATFIRMA

AMERIKA PLADS 37
2100 KØBENHAVN Ø
TLF +45 33 12 11 33
FAX +45 33 12 00 14

WWW.PLESNER.COM
HSH@PLESNER.COM

30. marts 2009

70042286 HSH/LMM

**Udkast til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love
(harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.) - Deres j.nr. 2009-
511-0038**

Hoslagt fremsender jeg en fælles henvendelse fra Hanne Søgaard Hansen, Grant Thornton, og undertegnede vedrørende ovennævnte udkast til lovforslag.

En pdf-fil af henvendelsen (uden underskrifter) blev fremsendt via email til jl@skm.dk og pskerh@skm.dk i fredags.

Med venlig hilsen

Hans Severin Hansen
advokat (H), partner

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

27. marts 2009

70009535

Udkast til lovforslag om ændring af reglerne om omkostningsgodtgørelse

Herved tillader vi os at rette henvendelse til Ministeriet vedrørende § 12, nr. 1, og § 15, nr. 9, samt den tilhørende ikrafttrædelsesbestemmelse i § 22, stk. 5, i *udkast (1) til forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)*, som Skatteministeriet har sendt i høring den 20. ds.

I lovudkastets §§ 12, nr. 1, og 15, stk. 9, foreslås det, at adgangen til omkostningsgodtgørelse for udgifter til visse skatte- og afgiftssager afskaffes for selskaber, fonde m.v., som er skattepligtige, således at disse skattepligtige i stedet kan fratække udgifterne til klage- og genoptagelsessager i den skattepligtige indkomst.

Afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen skal ifølge lovudkastets § 22, stk. 5, ske med virkning fra og med den 1. januar 2010, således at selskaber m.v. kan få godtgjort udgifter, der er afholdt inden den 1. januar 2010, efter de hidtil gældende regler herom, hvis de inden den 1. januar 2010 indsender ansøgning om godtgørelse for sådanne udgifter.

Hjemlen for fradrag for udgifter i skattesager

Det er, som det også fremgår af forslaget, en afgørende forudsætning for afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen for selskaber, at der sikres selskaberne fradrag i samme omfang, som de i dag har krav på omkostningsgodtgørelse. Det følger heraf bl.a., at fradragsretten også skal gælde for eventuelle sagsomkostninger, som måtte blive tilkendt Skatteministeriet.

Fradragsretten foreslås genindført ved en omformulering af ligningslovens § 7 Q, stk. 3, til følgende:

"Stk. 3. Udgifter, hvortil der kan ydes godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst."

Vi antager, at der efter Skatteministeriets opfattelse er sikker hjemmel for det omhandlede fradrag i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Set i lyset af den historiske zigzag kurs vedrørende spørgsmålet om fradragsret for udgifter til førelsen af skattesager samt det forhold, at Skatteministeriet i flere verserende domstolsager forfægter et meget snævert driftsomkostningsbegreb, er der imidlertid efter vores vurdering behov for, at der tilvejebringes en positiv lovhjemmel, som udtrykkeligt præciserer, at selskaber har ret til fradrag for samtlige de udgifter, som efter de i dag gældende regler er omkostningsgodtgørelsesberettigede.

Sager, der videreføres på Skatteministeriets initiativ, samt syn og skøn

Ifølge lovudkastet gælder afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen ikke blot, hvor en sag er indbragt eller videreført på den skattepligtiges initiativ, men også, hvor dette er sket på Skatteministeriets initiativ, og hvor der efter de nugældende regler er 100 % omkostningsgodtgørelse uanset sagens udfald.

På dette punkt går Ministeriets forslag videre end Skattekommissionens forslag.

Vi finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis der i de – forholdsvis få – sager, hvor Skatteministeriet enten indbringer en landsskatteretskendelse for domstolene eller påanker en dom til næste instans, ikke ydes 100 % omkostningsgodtgørelse.

Det forekommer således ikke rimeligt, at nogen skatteyder skal have udgifter ved, at Ministeriet ønsker et principielt spørgsmål prøvet ved domstolene.

Tilsvarende gælder, at Skattekommissionen heller ikke med sit forslag har tilsigtet at afskaffe ordningen med 100 % omkostningsgodtgørelse ved syn og skøn.

Det forekommer ikke rimeligt at afskaffe denne regel, der kun finder anvendelse, hvis Landskatteretten eller Skatterådet på forhånd finder, at et syn og skøn er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, og træffer beslutning om, at udgiften hertil fuldt ud skal afholdes af det offentlige.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen

Udformningen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovudkastets § 22, stk. 5, indebærer, at der gribes ind i allerede verserende skatte- og afgiftssager, idet de forudsætninger omkring omkostningernes størrelse ved sagens førelse, som et selskab har lagt til grund for beslutningen om at føre sagen, ændres radikalt.

I værste fald kan det føre til, at et selskab inden den 1. januar 2010 må opgive sagen for at værne sig mod de forøgede omkostninger, som de ændrede regler giver anledning til. I så fald er de allerede afholdte omkostninger afholdt til ingen nytte.

Den foreslåede overgangsbestemmelse giver anledning til mange urimeligheder. For verserende *retssager* opstår der f.eks. det helt særlige problem, at et selskab ikke inden den 1. januar 2010 kan ansøge om omkostningsgodtgørelse for så vidt angår eventuelle sagsomkostninger til Skatteministeriet, der jo først pålægges efterfølgende ved dommen, men som vedrører Kammeradvokatens arbejde under hele sagens forløb.

Overgangsbestemmelsen må endvidere antages at medføre et pres på både Landsskatteretten, domstolene og rådgiverne fra selskabernes side, idet det enkelte selskab vil have et legitimt krav på, at lige netop dette selskabs sag bliver fremmet mest muligt, således at selskabet kan opnå omkostningsgodtgørelse for så stor en del af omkostningerne som muligt.

Det må efter vores opfattelse anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at selskaber, som i tillid til de eksisterende regler om omkostningsgodtgørelse har påtaget sig udgifter til sagens førelse, herunder risikoen for at blive pålagt at betale sagsomkostninger til Skatteministeriet, ikke kan afslutte sagen under uændrede vilkår.

En overgangsbestemmelse af det foreslåede indhold bør - som tidligere sket - kun anvendes, når omkostningsgodtgørelsesprocenten forøges, og ikke, når den reduceres eller afskaffes.

Overgangsbestemmelsen bør derfor ændres, således at der i alle sager, hvor klagen er indgivet til Landsskatteretten, eller stævningen er udtaget inden lovens ikrafttræden, er ret til omkostningsgodtgørelse efter de i dag gældende regler for udgifter i forbindelse med sagens førelse for den pågældende instans.

- 0 -

Den foreslåede overgangsbestemmelse medfører også en række *praktiske vanskeligheder*.

Bestemmelsen indebærer, at der i *alle* verserende skatte- og afgiftssager, der føres af selskaber, fonde m.v. skal foretages acontoafregning og indsendes ansøgning om omkostningsgodtgørelse inden udgangen af 2009 - også selvom dette ikke er i overensstemmelse med den afregningspraksis, som de enkelte rådgivere følger.

Når der i dag ansøges om omkostningsgodtgørelse på grundlag af en acontoafregning, sker udbetalingen af omkostningsgodtgørelsen med forbehold om ændring af afgørelsen, når den pågældende sag endeligt afregnes, fordi SKAT først på dette tidspunkt har mulighed for at vurdere, om det samlede honorar er rimeligt.

SKAT vil, hvis den foreslåede overgangsbestemmelse vedtages, ved behandlingen af acontoafregningerne pr. 31. december 2009, naturligt nok have fokus på, om der er foretaget en (uberettiget) forskudsdebitering.

Det må derfor antages, at de ansøgninger om omkostningsgodtgørelse, som skal indgives inden årets udgang i de adskillige hundrede skatte- og afgiftssager, der verserer, vil blive behandlet på samme måde som i dag, således at der i alle disse sager skal indgives supplerende oplysninger, når den enkelte skatte- eller afgiftssag på et senere tidspunkt endeligt afregnes, idet SKAT først på dette tidspunkt kan tage endelig stilling til fordelingen af de samlede udgifter ved sagens førelse på henholdsvis den periode, hvor der er ret til omkostningsgodtgørelse, og den periode, hvor der ikke er ret til omkostningsgodtgørelse.

Hertil kommer imidlertid, at det i mange tilfælde *ikke er muligt* at foretage en korrekt acontoafregning. Dette gælder f.eks. for advokater, hvis afregninger er baseret på en række parametre, herunder sagens udfald. Det følger heraf, at en advokat ikke kan foretage en korrekt periodeopgørelse på et tidspunkt, hvor sagens udfald ikke er kendt.

Der henvises også til det ovenfor nævnte om, at eventuelle sagsomkostninger til Skatteministeriet heller ikke kendes, før sagen er afsluttet.

Der er således efter vores vurdering ikke noget sagligt grundlag for at stille krav om, at der for selskabers vedkommende skal ansøges om omkostningsgodtgørelse førend det tidspunkt, hvor den enkelte sag endeligt afregnes.

Tværtimod vil det foreslåede krav om indsendelse af ansøgning inden udgangen af 2009 medføre betydelige ekstrabyrder for både SKAT og selskabernes rådgivere.

Hvis Skatteministeriet måtte fastholde, at der i verserende sager ikke kan ydes omkostningsgodtgørelse for arbejde udført efter den 1. januar 2010, bør overgangsbestemmelsen derfor ændres, således at kravet om indsendelse af ansøgning om omkostningsgodtgørelse inden udgangen af 2009 udgår.

Herved får SKAT også et langt bedre grundlag for at tage stilling til, om fordelingen af det samlede honorar er rimelig.

Med venlig hilsen

Hans Severin Hansen
advokat, partner

Hanne Søgaard Hansen
direktør, partner